

MARTA PETREU

Márta jelenései

*Eljött az angyalom, s így szólt:
közel az idő –
már megfoghatod az Isten lábát,
sarkantyús csizmáját,
azt a bíborral hímzett szattyánt;
felnyithatod nagy, fekete könyved.*

*Én, szolgálja, mártá, gondoltam hát:
megfoghatom az Isten lábát,
sarkantyús csizmáját,
lába kisujját legalább – maga a Tökély.*

*Közel az idő – igen,
megfoghatom a csizmád, tyúkszemcses lábad,
megérinthetem kisujjad legalább –
görbe, akár egy halandóé,
én, mártá, szolgál e földön.*

*Én, mártá, földi kutyád,
fagy- és lúgmarta kezembe
fogtam két lábadat,
kurta hajammal letöröltem a csizmád.
Megérintettelek. Csináltam, amit kell.
Most bizonyosságot teszek.*

*Íme, bizonyosságot teszek:
istállószaga van. Iszonyúan mocskos és bűdös.
Vágóhídszaga van. Sarkantyú tépte,
patkó taposta nyershús-szaga van.
Csecsszopókat roppant össze a foga alatt.
Az eleven hús mikor meghal, olyan a szaga,
átható latrinabűz.*

*Miféle szagot érlelsz
királyságod legelső napjától, Uram!
(És a kiűzetés napja az Édenből?)
Milyen régi meg új, miféle örök
halál szaga leng Téged körül!
Micsoda szakadt, rohadó csizmát
viselsz az eldagadt lábadon –
csupa bütyök meg gennyedő fekély!*

Kicsoda vagy Te?

*Királyi széked körül,
akár a templomi tömjén,
vérgőz úszik, lomha döglegyek szállnak.
Mennyei csatákban vásott a csizmád,
kiloccsant velővel kenegtetted,
sarkantyúdon bél- meg húscsapatok.*

*Könnyben ázik éjjel az arcom,
és Teneked, Uram,
kövér nyüvekkel teli a kapcád!
(Te vagy az Egyetlen. Vajon ezért
szolgállak? Fogalmam sincs.
És jaj, a kiűzetés napja!)*

*Kicsoda vagy Te? – forr bennem a düh.
Messziről bűzlik a lábad,
pokoli kínzókamrák vérszaga érzik.
Kicsoda vagy Te? Hányok.*

*Eljött háziszárnyasom, Abaddón,
eljött az angyal, s így szólt: közel az idő,
megfoghatod az Isten lábát,
letörölheted lábbelijét.*

*Én, mártá, földi kutyája,
letöröltem. Megérintettem. Beszéltem hozzá.
Csináltam, amit kell. Most bizonyosságot teszek:*

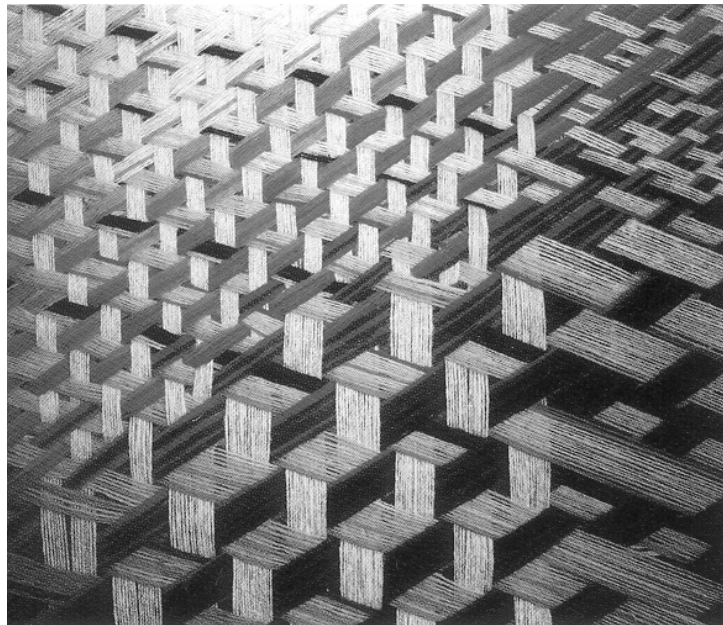
*mióta a világ, ezen a vágóhídon
öldösik a kétlábú, tollatlan állatokat,
ő maga, az Eszményi Tökély
osztja a szentséget: gőzölgő vért,
ő a sintér, ki lesben áll,*

ő a vágóhíd ura,

ő a Bakó.

NÉMETI RUDOLF fordítása

Petreu, Marta (1955, Jucu/Nemeszsuk – Kolozs megye): költő, esszéíró. A kolozsvári bölcsészkaron szerez diplomát; tíz évig gimnáziumi, azóta egyetemi tanár. Az 1990-ben alapított Apostrof című folyóirat főszerkesztője.

ADRIANA DOBRA COVIC